

Напрям 5. СТАЛИЙ РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ В УМОВАХ СТАЛИХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Журавльова Т.О.

кандидат економічних наук
завідувач кафедри економіки та
моделювання ринкових відносин

Одеський національний університет імені І.І.Мечникова

Журавльова Ю.О.

кандидат наук з державного управління
завідувач сектору вищої освіти

Департамент освіти і науки Одеської облдержадміністрації

ФІНАНСУВАННЯ ВИЩОЇ ШКОЛИ: ОКРЕМІ ПИТАННЯ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Україна має традиційно високі показники і значні досягнення у галузі освіти. Чисельність осіб, які мають вищу освіту в Україні, сягає рівня багатьох держав із вищим обсягом ВВП у розрахунку на одну особу населення.

Дослідження закономірностей фінансування вищої освіти й вивчення різних аспектів регулювання системи державного замовлення на підготовку фахівців для різних галузей народного господарства висвітлено у наукових працях І.І.Бабіна, Т.М.Боголіб, Я.Я.Болюбаша, В.Г.Кременя, В.І.Куценка, В.Г.Прушківського, М.Ф. Степка та інш.

Вітчизняний та зарубіжний досвід свідчить, що за всіх економічних систем головним джерелом фінансування затрат закладів вищої освіти є державний бюджет. Так, статтею 71 Закону України «Про вищу освіту», передбачено фінансування державних вищих навчальних закладів за рахунок коштів державного бюджету на умовах державного замовлення на оплату послуг з підготовки фахівців, наукових і науково-педагогічних кадрів та за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством, з дотриманням принципів цільового та ефективного використання коштів, публічності та прозорості у прийнятті рішень [1].

У 2014 році обсяг коштів, передбачених у Державному бюджеті України на фінансування державного замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів, на підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів (післядипломна освіта) склав 20,5 млрд.грн., у тому числі на підготовку: фахівців, науково-педагогічних кадрів – 18,4 млрд.грн.; робітничих кадрів -1,4 млрд.грн.; підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів (післядипломна освіта) – 0,7 млрд. грн. [2].

Особливості відносин, що виникають у зв'язку з формуванням і розміщенням державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів регулює Закон України «Про формування та розміщення

державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів» [3].

Постановою Кабінету Міністрів від 15 квітня 2013 № 306 затверджено Порядок формування державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів, з урахуванням середньострокового прогнозу та обсягів видатків державного бюджету на зазначені цілі [4].

Визначення потреби у фахівцях з напрямів (спеціальностей), об'єктивно необхідних для господарства країни та забезпечення їх підготовки за кошти державного бюджету (держзамовлення) залишається складною комплексною проблемою, яка потребує ретельного дослідження [5].

На сучасному етапі розвитку економіки фінансування системи освітньої сфери повинно забезпечити її відповідність поточним і перспективним потребам особистості, підприємства, держави, суспільства.

З метою приведення у відповідність з регіональними ринками освітніх послуг та ринків праці ВНЗ запропоновано сформувати конкурсні пропозиції обсягу прийому та випуску фахівців з вищою освітою на 2015 рік з урахуванням прогнозованої регіональної чисельності випускників основної та старшої школи [6].

Таким чином, у зв'язку з реформуванням вищої освіти визначаються нові принципи її фінансування, а саме: поглиблення фінансової автономії закладів вищої освіти, формування нової моделі державного замовлення на підготовку кадрів, забезпечення відповідності обсягів і структури підготовки кадрів потребам держави (регіону) з урахуванням вимог роботодавців. Тому фінансування вищої освіти слід розглядати як механізм виявлення та оптимального задоволення потреб кожного із споживачів освітніх послуг та їх результату – підготовленого фахівця.

Література:

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII [Електронний ресурс].- Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua

2. Постанова Кабінету Міністрів України «Про державне замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, на підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів для державних потреб у 2014 році» від 11.06.2014 р. № 212 [Електронний ресурс].- Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua

3. Закон України «Про формування та розміщення державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів» від 20.11.2012 № 5499-VI [Електронний ресурс].- Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua

4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку формування державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку

кадрів» від 15.04. 2013 № 306» [Електронний ресурс].- Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua

5. Прушківський В.Г. Оцінка системи фінансування підготовки вищими навчальними закладами фахівців за державним замовленням/ В.Г.Прушківський// Фінанси України.-2011.-№ 5.- С.94-103.

6. Лист Міністерства освіти і науки України від 17.11.2014 № 1/9-599 «Щодо формування конкурсних пропозицій обсягу прийому та випуску фахівців з вищою освітою на 2015 рік» [Електронний ресурс].- Режим доступу: www.mon.gov.ua

Злат іна Н.М.

Здобувач кафедри економіки та
моделювання ринкових відносин

Одеський національний університет імені І.І.Мечникова,

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЖИТЛОВО- КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Житлово-комунальне господарство – один з найважливіших і найбільш сучасних проблем із секторів економіки України.

Важливі завдання, які виникають у цій галузі є:

- забезпечення потреб людей у житлі, воді, теплі, енергоресурсами, організація утилізації відходів життєдіяльності, надання транспортних послуг населенню в межах населеного пункту;
- аналіз стану житлово-комунального господарства України на сьогоднішній день;
- вживання заходів та реформ для усунення недоліків та покращення розвитку житлово-комунального господарства України.

Отже, для аналізу стану житлово-комунального господарства України, необхідно проаналізувати причини виникнення проблем.

Нажаль, на сьогодні стан справ цієї галузі є невтішним. Втім, для цього є достатньо об'єктивні причини. Економіка ЖКГ є досить складною для аналізу через успадковані від радянського періоду риси та внутрішні стандарти. Досі немає єдиних методик формування тарифів на деякі види послуг зокрема тепло- та водопостачання, водовідведення, утримання будинків тощо. Так само не зрозумілим видається й розрахунки з постачальниками та взаємовідносини з місцевим бюджетом.

Отже, основні проблеми, що існують на сьогоднішній день у житлово-комунального господарства України:

1) недостатнє бюджетне фінансування ремонту житлового фонду, дефіцит фінансових ресурсів не дає змоги підприємствам житлово-комунального господарства своєчасно і повністю відновити та реконструювати обладнання, яке протягом тривалого часу експлуатують без належного догляду і ремонту(обсяг фінансування програми реформ в 2013 році з державного